

CORVAIR MAIL

Clubblad van de Corvair Club Nederland 13e jaargang nr. 3 – juni 2012

Corvaair Club Nederland

Contributie /Adres lijst   Aantal leden 48

1. Aken H. van		Statenlaan 90	2582 GS Den Haag	
2. Blaak. H.	(Herman)	Drakensteijnlaan 48	3319 RG Dubbeldam	
3. Boer. W	(Wilco)	Breem 18	2151 RJ Nieuw Vennep	
4. Boon W.G.	(Wim)	De Baljuw 15	5688 VL Oirschot	
5. Broch-van Huik G.A.M.		Gantel 1	2675 CH Honselaarsdijk	
6. Bruin . J	(Jan)	Benedenweg 87	1834 AK Sint Pancras	
7. Calcar. J.v.	(Joris&Martine)	Albertus Perk straat 79	1217 NP Hilversum	
8. Cramer M.	(Mike&Stella)	Julianaplantsoen 251	1111 XN Amsterardam	
9. Creij E. van		Augustinessenborch 22	5241 KE Rosmalen	
10. Coenen. R.		Rijksweg 761	B-3650 Rotem, Belgie	
11. Coolen. H.	(Huub-Marije)	Kruispeelweg 11	6006 SX Weert.	
12. Dijk K.v.	(Klaas)	Buterhoeke 62	9041 AD Berlikum	
13. Dijkstra A.	(Ad-Leony)	Diederikhof 6	3813 KW Amersfoort	
14. Doornbos C.J.	(Johan-Diny)	De Eschmolen 307	7491 HX Delden	
15. Eijkelenberg. J	(Jaak-Linda)	Haagstraat 16	6133 VS Sittard	
16. Haan G. De	(Guus-Nancy)	Golle 27/A	9247 DL Ureterp	
17. Huisman A.	(Arend)	Nieuwstad 38	9251 LN Bergum	
18. Janssen L.	(Leon-Gerda)	Bornerweg 13	6141 BJ Limbricht	
19. Jong E de	(EMIE Sittard)	Schout Boutenstraat 12	6122 AR Buchten	
20. Kant H.		Prinsenstraat 99	B-9190 Stekene, Belgie	
21. Keers R.	(Ruud-Annemiek)	Cornelis Anthoniszstraat 69/2	1071 VS Amsterdam	
22. Ketting. D.	(Dibert-Hella)	Grotestraat 68	7478AD Diepenhiem	
23. Knol. A.	(Anton)	H.W. Mesdagstraat 7	5062 KJ Oisterwijk	
24. Kortenoever. C.	(Cees-Ineke)	De Komeet 5	8251 AC Dronten	
25. Lauwaars. A.A.		Willemsplein 525	3016 DR Rotterdam	
26. Marinus. G.	(Guus-Rita-Bjorn)	Saasveldstraat 42	5035 HG Tilburg	
27. Nijp. R.	(Robbert)	S.P. Hoekstraweg 2	9262 NK Suameer	
28. Nijs P	(Peter)	Glazeniersdreef 20/C	6216 NW Maastricht	
29. Naseman G.	(Gerard)	Caldenborghsweg 18	6310 JK Valkenburg	
30. Nelis C.M.	(Corolein)	Marktstraat 8	6446 AC Brunssum	
31. Overman P.	(Peter-Marja)	Rust en Burghlaan 4	Curacau	
32. Potze. K.		Zuiderdiep 157	9523TD Drouwenermond	
33. Rademaker. J-L	(Jonh-Linda)	Diepswal 39	9679AN Scheemda	
34. Reniers. .Marco-Jacco-Menno		S.M. Hugo van Gijnweg 173	3371 JH Dordrecht	
35. Reniers T.A.J.	(Theo-Carla)	S.M. Hugo van Gijnweg 173	3371 JH Dordrecht	
36. Rentmeester. T.	(Theo)	Burgemeester Coxlaan 2-A	5591 EN Heeze	
37. Rijkom van R.	(Ruud-Richard)	Agaatdrift 18	3436 BT Nieuwegein	
38. Rijn J.v.	(Johan)	Golfweg 21	2202 JH Noordwijk	
39. Salden P.	(Pierre)	Walramstraat 62	6131 PG Sittard	
40. Sas M.P.M.		Rijkwaertstraat 20	6522 HV Eindhoven	
41. Schipper. J.	(Jos)	Patoustraat 29	6129 BE Maastricht	
42. Slob J.	(Jaap)	Grotewaard 19	4225 PB Noordeloos	
43. Smit W.F.	(Wim)	Bovenmonde 33	3434 GS Nieuwegein	
44. Staes L.&T.	(Lucas-Thomas)	Geerdegem-Schonenberg 97/D	B-2800 Mechelen Belgie	
45. Tesselaar J.W.A.	(Hans-Heleen)	Rinaldostraat 18	6953 CP Dieren	
46. Verhees. R	(Ralf)	Braak 104	5501 DM Veldhoven	
47. Verstappen M.A.	(Marco)	Willem Bouenweg 121	6591 ZX Gennep	
48. Visser F.S.		Dorpstraat 171	2761 AR Zevenhuizen	

De Corvair Mail

Clubblad van de Corvair Club Nederland – Nieuwe editie Nr. 23 – juni 2012

Van de voorzitter

Reeds een aantal keren heb ik een beroep op jullie gedaan om een nieuw en al dan niet uitgebreider bestuur te vormen. Ondanks dat er mijns inziens genoeg geschikte kandidaten zijn blijft het angstvallig stil in mijn richting. Toch zal ik een keer vervangen moeten worden, want het gevoel dat nu heb dat er van alles “moet” in plaats van dat ik het graag zou willen doen, steekt steeds meer de kop op.

Het aantal leden is nu weer wat gekrompen, en dat is helemaal niet erg. Het zijn immers de echte liefhebbers die over blijven. Want als je lid wordt van deze club om er onderdelen van los te krijgen, vinden we dat je verkeerd bezigt bent. De mensen die al wat langer in de club zijn en wat meer ervaring hebben, willen graag iemand helpen, maar niet om even je auto op te knappen om deze vervolgens op marktplaats te slijten voor meer geld dan je hem gekocht hebt.

Wij vinden het ook zo prettig dat, wanneer je de club wilt verlaten, dit even laat weten, en niet gewoon je contributie achterwege laat, zodat de penningmeester zich suf kan bellen om te horen of het al dan niet een vergissing is. Volgende maand is er weer de jaarlijkse conventie. Deze keer in de buurt van Boston. Het zou een relatief goedkoop reisje zijn geweest ware het niet dat de euro veel waarde heeft verloren ten opzichte van de dollar. Toch zal onze club vertegenwoordigd worden door Ruud en Annemiek Keers. We hadden er graag een clubuitstap van willen maken, want we zijn er bijna zeker van

dat een aantal van ons dit festijn wel eens mee wil maken. Ook nu weer wil ik de mensen die artikelen hebben ingezonden bedanken voor hun bijdragen; zonder hen zou het geen echt clubblad meer zijn. Dus ook voor dit nummer; veel lees- en kijkplezier.

Colofon

Redactie en uitgave:
Corvair Club Nederland

Redactie en inlichtingen:
Leon Janssen
Bornerveg 13
6141 BJ Limbricht
Tel. 046-4 51 63 23
devoorzitter@corvair.nl

Administratie en abonnementen:
Ruud Keers
Corn.Anthoniszstraat 69/2
1071 VS Amsterdam
tel. 020 - 470 65 80
depenningmeester@corvair.nl

Clubsite: www.corvair.nl
Webmaster: Guus de Haan
webmaster@corvair.nl

Lid worden:
Door storting van € 37 op rek.
nr. 7814905 (Postbank) o.v.v.
Corvair Club.
Jaarlijkse contributie € 30

Van de penningmeester.

Tijdens de nieuwjaarsborrel hebben de aanwezigen het gehad over een terugkerend artikel in 't clubblad, genaamd “geeft 't stuur eens door”. Corvairleden plaatsen een interview over hoe zij tot de keuze voor een Corvair zijn gekomen, hoe ze ermee omgaan, enthousiast zijn en blijven en wat ze er allemaal mee doen. Als eerste heb ik me laten interviewen door Franc Craanen, een vriend, die in het dagelijks leven journalist en redacteur is.

Mijn interview staat in dit clubblad onder de toepasselijke titel “My Corvair & Me”. Nu is het de bedoeling dat een van de andere (liefst meerdere) leden dit gaan overnemen. Uiteraard kun je dan gebruik maken van de vragen die in dit interview zijn gebruikt, je kunt ook aangeven dat je geïnterviewd wilt worden (meld dit bij mij) of probeer er een eigen andere invulling aan geven.

Ik hoop dat mijn interview een goed startsein is voor leuke en interessante kopij voor de volgende clubbladen.

De club bestaat op dit moment uit 47 leden.

Financieel zitten we aan de veilige kant en kunnen we dit jaar ons clubblad blijven uitgeven.

This will be **THE Catalog**
until 2013

Includes → All our **NEW** parts **THIS**
many improvements and updates.

Over 6 solid months
in the making!
updates on 80% of pgs!

Over
670 pages
1300 photos
1100 sketches

Over
500 exploded diagrams
15 000 parts listed
11 000 index entries

M - O - R - E
Clark Multi Kit choices

You need THIS Catalog!

► **HOW TO GET ONE?**
Rush Order - JUST THE CATALOG enter mail
the internet or by any of our regular methods
\$6.00 USA, \$8.00 Canada Foreign contact us

WITH a PARTS ORDER -
order CAT-Q \$4.00 3 Lbs

Clark's Corvair Parts, Inc.
400 Mohawk Trail, Shelburne Falls, Ma. 01370
413-625-9776 www.corvair.com

Een korte impressie van de American Sunday

Zondagmorgen 22 april, 6.30 uur. De wekker loopt af. Nondeju, nog even omdraaien? Toch maar niet want dan val ik weer in slaap. Eruit dus, wakker worden met een bak koffie, om half acht uur mijn nieuwe ouwe Corvair starten en

op weg naar Utrecht om mijn zoons op te halen. Die Corvair, een gewone sedan (Corvair 700) van 1961, heb ik 3 weken geleden (lof zij de Heer) tot mijn grote genoegen kunnen kopen. De auto is grotendeels nog origineel en loopt als een zonnetje, maar is wel ongeveer net zo dorstig als het baasje. Omdat de benzinemeter het niet doet is het gokken wanneer er getankt moet worden. Voor alle zekerheid heb ik dus een 10 liter reservetankje bij me.

De weg was nog nat van de regen en vlak voor de rotonde bij Best komt een BMW me voorbij peren. Ik dacht, jij hard de rotonde over, dat kan ik ook. We gingen inderdaad even hard, alleen hij pikte de rotonde op de normale manier en ik redde het maar net met vol tegenstuur en bijna over een vluchtheuvel heen stuiterend. Er is in de loop van de jaren blijkbaar toch wel iets aan

auto's veranderd. Ho Willem, dacht ik, we moeten nog een heel eind vandaag.

Voor Zandvoort was er weer de gebruikelijke file. Aan de bereikbaarheid van het circuit is in 60 jaar nog niets veranderd. Op de Paddock was het even zoeken naar de 4 plaatsen voor onze club. Geen Corvairs te vinden, dus we waren de eerste en enige Corvair en dat bleef voorlopig zo. Wel waren er een paar andere

clubleden die zonder Corvair waren gekomen (sorry jongens, dat ik jullie namen niet meer weet). Alleen Ruud Keers is in de loop van de middag nog langs geweest, maar die heb ik gemist. Ik zat toen met mijn hoofd in de (rook)wolken bovenop het gebouw bij de Pitsstraat. American Sunday. Wat is dat eigenlijk? Waarom is dat anders dan andere auto happenings? Het is anders vanwege de enorme verscheidenheid, de

fantasie waarmee men naar auto's kijkt, geen geneuzel met kleine motortjes, het mag gewoon groot en geweldig zijn. Je ziet prachtige originele Cadillacs, Pontiacs, Chryslers, Fords, maar ook Vans en Pick-ups met enorme

motoren en een paar prachtige Hot Rods. Mooi om te zien hoe mensen met hun auto's bezig zijn, hoeveel tijd en geld ze daarin steken en hoe trots ze er op zijn. Mijn Corvairtje was eigenlijk maar een nietig autootje in dat gezelschap, al was er toch best veel belangstelling voor. Gewoon rondlopen op de Paddock, kijken en genieten, dat was het ver voor op die Corvette, wijst de chauffeur met zijn duim naar achteren met een blik van: "Vetje komt zo". Verder een aantal demo's met echte Dragsters. Wat gaat dat hard

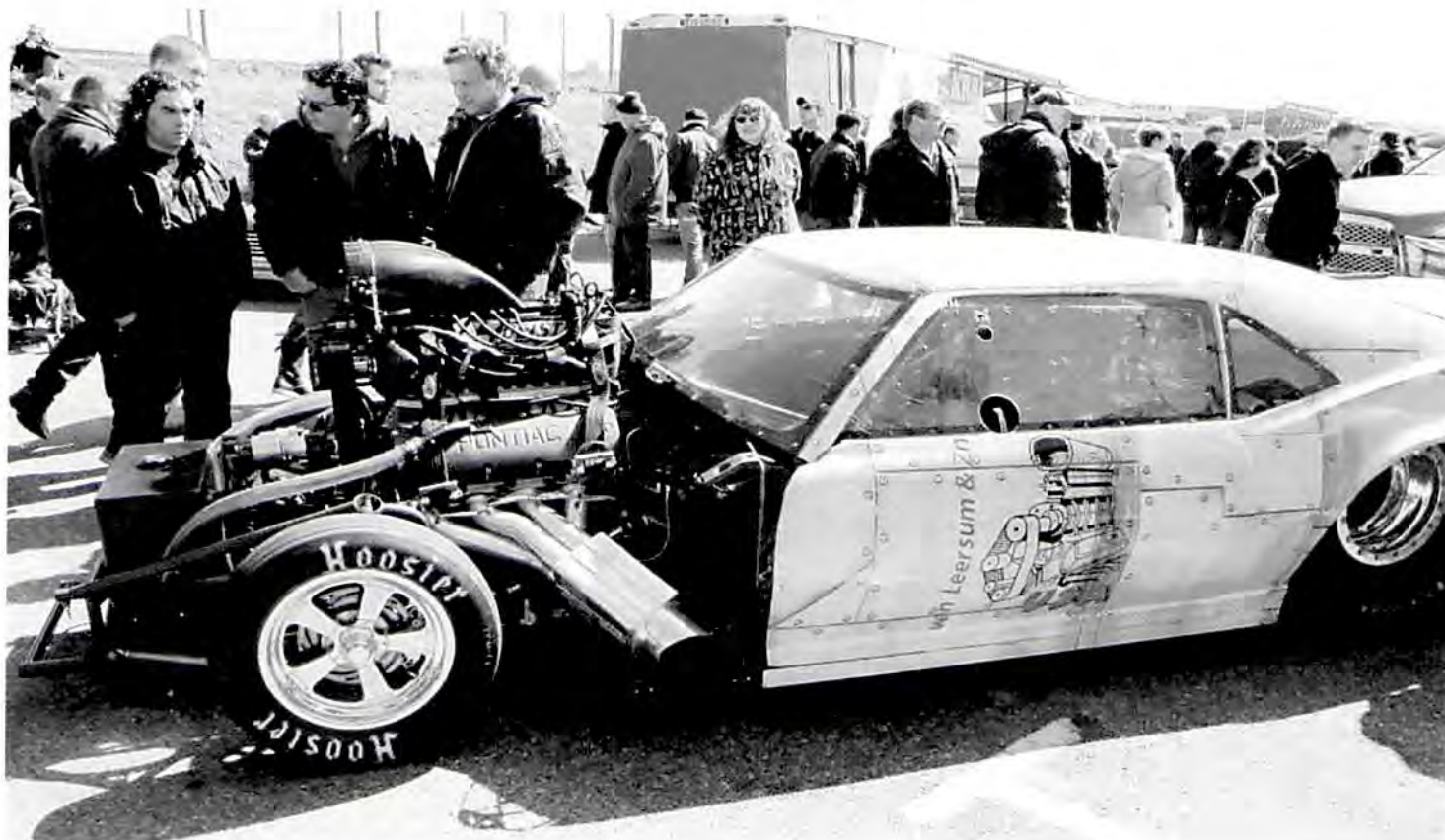

zeg. Een emmer water voor de achterwielen en gaan met die banaan. Gebrul, rook, prachtig. Je ziet ze ver boven de honderd kilometer met volle stuuruitslagen bezig om de auto op de baan te houden.

De demo met een enorme vrachtauto met twee straalmotoren vond ik meer een circusact, maar toch wel leuk om te zien. Vanwege de rookwolken was het soms een hap lucht nemen en dan een halve minuut je adem inhouden. Gelukkig stond er veel wind.

Al met al een zeer geslaagde dag, koud maar toch met een prachtige blauwe lucht. Gewoon een dag waarop je je een beetje Amerikaan voelt, even los van het "achterdedijkengevoel" en gewoon genieten van al het moois dat het leven te bieden heeft.

Wim Boon, Oirschot

Roadtrip

Ralf Verhees

De koude winter zit er weer bijna op, op naar de zomer! Voor de één het fijne seizoen, maar voor de wintersporters onder ons minder. Toch gaan we weer terug in de tijd, de zomer van 2011. Het lijkt alweer zo lang geleden. De zomer vakantie, de vakantie voor iedereen, dus ook voor mij (en mijn compagnon Chris). Het idee was eigenlijk simpel, we gaan naar de Power Big Meet in Zweden. (de Big Meet is het event voor USA-car liefhebbers van Europa, 3 dagen fun, meer dan 17.000 wagens uit 40 landen waren vertegenwoordigd.) Op zich is het tot op heden nog niet zo bijzonder, maar we hadden het idee om dit met een Oldtimer te gaan doen (dat maakt het al wat spannender). Oké jullie weten dat mijn Lakewood uit elkaar ligt, dus kwam de Rambler in het oog van Chris. Jawel het is een Renault Rambler 550 Classic geworden en een aantal van jullie kennen hem wel van de Corvair meeting naar het AMC – Corvair – Rambler museum, want die auto is het.

Nu de wagen duidelijk was, zijn we de route gaan verzinnen. Aangezien mijn oom en tante in Noorwegen wonen en dat (maar) 550 km verder is, was het voor mij al snel duidelijk, dat ik mijn oom en tante ook wilde opzoeken. Chris vond dat gelukkig wel een goed idee, dus we konden nog steeds met z'n tweeën rijden (anders was ik met de Suzuki er achter aan gereden). Het idee werd een plan, vanuit Nederland en Duitsland naar de haven Hirtshals in Denemarken. Van daaruit de boot naar Oslo en dan naar Alen om hallo te zeggen tegen mijn oom en tante. Van daaruit richting Vasteras voor de Big Meet in Zweden, en dan weer op naar huis via

Denemarken en Duitsland om zo weer in Nederland aan te komen. Totale rit rond de 4000 KM. De Rambler werd in orde gemaakt voor de rit, kreeg nieuwe remmen, schokdempers en natuurlijk alle vloeistoffen en wat bij groot onderhoudsbeurt hoort. Alle supplies werden geregeld en samen met wat onderdelen, eten en wat persoonlijke spullen hing de wagen lekker achterover van het gewicht! Klaar om de uitdaging aan te gaan.

0 KM

De eerste dag mooi begonnen en in Denemarken vlak voor de haven aangekomen, onderweg natuurlijk vele "kijkende" mensen, zwaaiende mensen, toeterende mensen (ja ook dat we maar 100 konden en toch ook wel eens een vrachtwagen in wilden halen) en vooral leuke benzine pompjes gezien. De eerste km's zaten er op en na dag 1 hadden we er al 738 opzitten.

738 KM

Na een relaxte overnachting in een mooie hut was het nog maar een uurtje rijden naar de haven, waar we mooi aansloten in de rij om te wachten op de boot. Best leuk zo'n rij met allemaal "burgerlijke" auto's en 1 blijertussen, en de wachtende

mensen vonden het ook wel fijn, want verder was er niet veel te doen op de betonnen plaat. Na 2,5 uur wachten (en de film Cars kijken in de auto hahaha) zagen we de boot aankomen en moesten we opstellen, zodat we vlug de boot op konden. Super ervaring zo'n boot, mijn 1e keer zelf met

zo'n boot (vlieg meestal, gaat wat sneller) maar we hebben ons goed vermaakt op de boot. De middag ging zo voorbij en tegen de avond

kwamen we in de haven van Larvik aan. Het doel was om nog voorbij Oslo te komen, maar eer dat we van de boot af waren was het al avond geworden, en hebben we een mooie hut gevonden in de buitenwijken van Oslo. Dat is het fijne van een roadtrip, lukt het niet, ja morgen weer een dag.

1155KM

De eerste dag op de echte Noorse wegen in jawel spits uur, in de regen, met de gekken van Oslo. Prachtig NOT !!! wat een chaotische boel, en de regen maakte het er niet fijner op. De Rambler heeft ruitenwissers op vacuüm (echt wie dat ooit heeft uitgevonden) dus lekker zicht en soepel lopend NOT. Oslo is nog al logisch een drukke bedoeling, het is de hoofdstad, maar dat het tussen een "bergketen" in lag, dat wisten we niet. In Nederland kennen we dat niet eens (dus de Rambler ook niet), in Zwitserland maken ze er gaten doorheen, in Luxemburg graven ze hem af en verleggen ze hem, maar in Noorwegen gaan we er gewoon over heen. Nou ja gewoon, kruipend, op benzine voor meer power, in z'n 2 (van de 3 handbak) en jawel helaas niet harder dan 50 op de snelweg. Niet ideaal maar we hebben de top bereikt (naar beneden ging

wel soepel whoooooieeee). Toen we eenmaal de "Himalaya" over waren, was het eigenlijk een mooie slingerende weg door het dal heen, met links en rechts watervallen, rivieren en leuke dorpjes. De snelheid is mooi, mooi genoeg voor de weg en de Rambler, die het netjes volhield na de zware ochtend. Na nog maar eens de tank volgegooid te hebben, kwamen we aan in Alen (1,5 uur onder Trondheim) waar mijn oom en tante wonen.

1575 KM

Het weekend lekker doorgebracht en lekker rustig aan gedaan en genoten van de Noorse omgeving. Lekker op pad geweest met z'n vieren met de Rambler, een tocht door een natuurgebied met de Ford Econoline van m'n Oom, en lekker in the middle of nowhere gestaan met de Nissan. Volgens mij hebben we zo alle types auto's wel gehad. Buiten het genieten om ook nog even naar de Rambler gekeken, want die kreeg

toch erg veel speling op het stuur. Mijn oom werkt bij een transportbedrijf en bij hun thuisbasis zit ook een garage voor de trucks, dus we konden daar lekker even alles nakijken, en tot de ontdekking komen dat de pitman-arm toch wel goed los zat. Met het truckgereedschap was het wel weer zo gefikst en de rest zag er goed uit. Dus de 1e etappe heeft de Rambler het goed volgehouden.

Op naar Zweden

Klinkt heel makkelijk vanuit Noorwegen. Twee korte dagjes om bij de big meet uit te komen. Van het hobbelige Noorwegen, over de berg, langs rendieren, en door iemand z'n tuin (want daar wilde de Tom Tom toch echt langs, en het was ook een doorgaande weg volgens de raar kijkende boer, die een surf wagen aan zag komen kruipen op een zandpad) het rustige Zweden in. Snaar strakke nieuwe geasfalteerde weg. Wat een genot. Maar dat genot kwam helaas snel tot een einde, toen we een steen raakten met insturen. Dammed, rechts achter hadden we nu zeg maar een litteken van een beer die ons aan wilde vallen, ja zuur maar de roadtrip must go on, we waren al zover. Na een overnachting, BBQ bij het water en een mooie zonsondergang waren we weer fris om het laatste stukje naar de Big Meet af te leggen.

1916KM

Stond er op de teller toen de trouble dag echt begon. Van uitklappende zekeringen tot

P
2009

telefoon

HK-86 62

JD-95-07

Een Early parkeert op NS-station Almelo, eind jaren zestig
Collectie Cor van 't Hof van Ruud Keers en Hans Koenig

kapotte accu's tot niet meer starten in the middle of nowhere (gelukkig en met dank aan het Franse koppel in het VW T2 busje, anders stonden we er nu nog waarschijnlijk) kwamen we in ieder geval bij één van de weinige LPG stations. Dit station was toch wel geweldig en de mensen die aan het werk waren vonden het ook geweldig dat we kwamen vullen. Tijdens de lunchpauze uitgelegd in ons gebrekkige Engels dat de accu dood was en dat we geholpen moesten worden met starten. Na wat gemompel in het "swedisch chefs van de muppets", gingen de mannen aan het werk, en voor we het echt door hadden wat ze nu allemaal deden hing de accu aan de lader en was de Rambler al weer bijgevuld met 80 liter gas (goed voor +/- 450km, 1 op 6 is niet heel slecht). De accu van de lader en de Rambler startte nog steeds niet, accu was echt overleden. De gasboer had een dorp verderop een contact waar ze buiten gasflessen ook accu's hadden. Dus op naar de Accuman. Vriendelijke man achter de balie, die netjes vroeg wat voor auto we hadden, na de hele naam gezegd te hebben, Renault Rambler Classic 550 begon de man te typen in z'n systeem en jawel, er kwam niks uit (zoals we al

dachten, het is geen Prius). Maar hij moest geheid een accu hebben, dus als wij de oude d'r uit konden halen kon hij in z'n magazijn zoeken. Zo gezegd zo gedaan. En nu rijdt de Rambler weer op een frisse accu van een vrachtwagen volgens mij.

De laatste uurtje verliep gelukkig rustig en we waren bij de camping aangekomen bij Kyrby, waar we een aantal dagen bleven voor de Big Meet. Hier stond ook een andere vriend van ons, Mark, die dus gezellig mee ging.

2088 KM

en op naar de shoarma, jawel, Zweden kent ook shoarma en om de traditie er in te houden, daar maar eens lekker gebruik van

gemaakt. Aan de Swedisch Turkisch Chef uitgelegd dat hij maar iets moest maken waar hij goed in was met veel saus, en ja

dat was lekker! Met de buik rond lekker genoten van de lange avond en het mooie weer.

Big Meet time

Ja, de koffie wakker !!!! op weg naar de Big Meet. In het begin reden we alleen, maar al gauw werden we gevolgd door meer USA wagens en reden voor ons ook meer USA wagens. Een hele stoet. Op weg naar de meeting. Terug in de tijd leek je te gaan, toen we in Vasteras aankwamen. Overall reden of stonden - waar je

ook maar keek - allemaal oldtimers uit de jaren 40-50-60 . echt het tijdperk met de vinnen en het grote chroomwerk. Eigenlijk was de Rambler best wel een klein zielig wagentje tussen al die trotse protserige bakken, maar we werden overal ontvangen met een smile en we hadden zelf ook de grootste lol. De meeting zelf

speelt zich af op een vliegveld. Via de achteringang zijn wij het terrein opgekomen (via de achteringang was maar 2 rijen dik, via de hoofdingang 5 rijen dik). Het terrein vulde zich snel met de vele wagens. Van Ragger mobiel (of te wel de rock-a-billy-kampsjaken-zolang-ze-maar-lol-hebben-wagen) tot op en top gerestaureerde wagens. Van Ford – Chevrolet – Edsel – Cadillac – tot vage merken en nog vreemdere modellen (jawel zelfs een futurliner van GM stond er in restauratie). De onderdelen en marktkraampjes met de wel bekende mooie, goed bedoelde en zeer mooie goed bedoelde rommel stonden op de landingsbaan (fijn met 30°+ op een open veld lopen, waar het asfalt ook moeite heeft met de warmte en aan je flip flop plakt). Er was genoeg te zien. Vele onderdelen van oud tot nieuw, van duur tot spot goedkoop, van zeldzaam tot massa. Mooi om te zien de hoeveelheid wieldeksels, carburateurs, bumpers en dergelijke op een rij. Schijnt zo'n 5 kilometer lang te zijn en dan heen en terug. Eten en drinken ook genoeg en volop en de prijzen zijn erg netjes. (en dan nu de foto's)

2244KM

Na een volle dag rondgekeken te hebben weer lekker op weg naar onze hut. Einde van de eerste dag met nog maar een paar km te gaan een hikkende Rambler. Aangekomen bij de hut jawel dood, zo te merken had de Rambler het niet echt naar z'n zin gehad op de Big Meet. Die avond heeft Chris gedaan waar die goed in is, en jawel alles nagekeken en uit elkaar getrokken met de hulp van het beetje gereedschap wat we hadden. De eigenaren van de camping hadden gelukkig een accu lader, dus die er ook maar weer aangehangen en morgen maar kijken op de Big Meet voor een nieuwe dynamo, want dat is uiteindelijk de boosdoener.

De DS

van Citroen rijdt eigenlijk ook wel heel fijn. Mark was met deze auto van Citroen, een vlam nieuwe DS, verlaagd en met AIRCO !!! (en een hoop meer electro-rommel er op, soort nasa space shuttle, maar dan voor op de weg) eigenlijk hadden we het al die dagen niet zo luxe gehad (nee ik heb niet de dynamo gesaboteerd). Dus met de DS weg naar de meeting. Het verliep wat sneller nu, omdat we op de bezoekers parking moesten staan. We hebben Chris z'n gang laten gaan want hij wist wat ie nodig had voor dynamo en zelf hebben we er weer een gezellige ochtend van gemaakt en zijn we tegen de middag weer terug gereden. Chris z'n overal weer aan (best een

grappig gezicht op een camping en met 30 graden). En hij had er in een mum van tijd de andere dynamo op zitten. Tijd voor een testrit en aangezien het toch al bijna etenstijd was , waarom niet nog een keer naar de Swedisch Turkisch Chef voor zo'n lekkere shoarma-schotel. Dus hetzelfde ritueel, alleen herkende hij ons nu en hoefden wij slechts uit te leggen " hetzelfde als de vorige keer". We hadden weer lekker gegeten en met een happy face op weg naar de camping terug. Althans dat dachten we, de Rambler was weer dood. Of de Rambler houdt niet van Zweden (lijkt me sterk met wat er allemaal rondloopt aan mooi vrouwelijk schoon, daar wordt je wel vrolijk van) of hij mag de Swedisch Turkisch Chef niet of de dynamo die gereviseerd had moeten zijn is gewoon oude bras zooli (en van dat laatste gaan we dan maar uit). Beetje balend de helling afgerold en de Rambler wel weer lopend gekregen. Waarschijnlijk dus net genoeg voor de wagen, maar niet om bij te laden

De DS weer :-)

Wat is het toch fijn zo'n moderne wagen, waarom doen wij ook zo moeilijk, eigenlijk omdat het kan en omdat het wel meer fun en uitdaging is. Maar de DS rijdt goed en zo weer terug naar de Big Meet. Chris had gisteren nog een dynamo zien liggen en hoopte dat deze er nog was. Hij had geluk want deze was er nog, alleen zaten er verkeerde bevestigings-

punten op, maar dat was geen probleem. Na de koop, terug gereden naar de camping en Chris met 3 dynamo's z'n gang laten gaan. In de middag was het allemaal gefikst en de Rambler reed (zelfs na een proefrit). Dus hop weer terug naar Vasteras voor de avond fun en cruise. De complete stad is een grote meeting, met als ontmoetingsplek de drive-inn-burger tentjes. Erg leuk om dit zo te zien. De hele avond wordt er lekker getoerd (lees file rijden) door de stad. Slechts één andere Corvair tegengekomen, helaas aan de andere kant van de weg. Door het file rijden kreeg de Rambler het erg warm, maar gelukkig kwamen we er net op tijd achter. Dus hebben we hem lekker af laten koelen in een zijstraat en hebben wij de stoeltjes erbij gepakt om gewoon de stoet te zien. Tijd vliegt als je plezier hebt (en als de zon niet echt ondergaat), dus voordat dat we thuis waren was het al diep in de nacht. De dag was goed en de Rambler deed het ook goed.

2465KM

Het was een moeilijke ochtend, vanwege de late avond maar we moesten toch echt weer terug gaan naar ons platte landje. Tegen 10 uur waren we pas gepakt. De camping achter ons gelaten en op naar huis. De eerste 5 kilometer gingen goed tot we de temperatuur zagen, die was

minder goed, en we wilde hem langs de kant van de weg stilzetten in de berm. De berm was ook niet zo'n goed plan, aangezien het een greppel was waar het gras gewoon zo hoog en mooi recht gemaaid was. Maar na een mooie schuine zwier konden we hem gelukkig op de weg houden. Iets verderop in een inham van een weiland maar eens bekeken wat er aan de hand was. Er was genoeg. De LPG was bevroren (de temperatuur klep bleef dicht staan) en de stoters begonnen echt te tikken (hydraulische stoters: goed geen geluid ---> tikken begin van niet goed -----> tikken weg stoter dood ---> stoter dood' auto dood). Na de klep er uit gehaald te hebben en alles maar gevuld te hebben met water, konden we verder; zolang ze tikken kunnen we verder. Na zo'n halve dag rijden gekomen tot aan Malmo, waar de Rambler bij iedere schakeling toch erg begon te bonken. Het bonken was echt te voelen en voelde meer van de buitenkant dan een intern probleem. Laat aangekomen op de camping maar eens bekeken wat het was (met vele mensen

om ons heen die in de dragrace wereld zaten en Nederland kenden vanwege Drachten, waar de dragrace baan ligt). We kwamen er al snel achter dat het geen goed teken was en dat de bak nog maar op 1 van de 3 punten vast zat en dus bij iedere schakel beurt tordeerde.

Lekkere gedachten slaap lekker !!

3235KM

We hadden besloten om op tijd aan te rijden en gewoon door te rijden en niet te veel te schakelen. Het moest lukken om thuis te komen. Het is dan stiekem toch een eind om van Malmo naar Nederland te rijden. Maar na een lange dag en gelukkig zonder problemen het wel gehaald. Wat een tocht!! Een ervaring, een uitdaging en een evenement om een keer mee te maken. Als je een USA oldtimer hebt en het leuk vindt om er veel, maar dan ook héééél veel meer te zien, pak je wagen, gooi hem vol en ga naar Zweden. De ervaring, de mensen, alles is zo geweldig. Jong en oud, alleen of met families iedereen heeft plezier en maakt er een gezellige boel van. Wij vonden het zo'n ervaring dat we dit jaar weer gaan. Chris weer met z'n Rambler en ik ga met de Suzuki nog verder door, richting de Noordkaap. Een totaal andere road trip; de een haat ze, de andere ziet het als vakantie. Eén ding is zeker: de eerste road trip met een oldtimer zit er op. Ik kan niet wachten tot de Lakewood klaar is !!!

Ralf Verhees

MY CORVAIR & ME

RUUD KEERS: 'IK BEN ALTIJD GEK OP OLDTIMERS GEWEEST'

Tekst: Ruud Keers; Foto's Franc Craanen

'In 1995 kocht toenmalig chef productie van de aluminium afdeling van Keers Konstrutiewerken, Ruud Keers zijn eerste Corvaire Monza Coupe met een 95PK motor. Een bordeauxrode om precies te zijn.'

Waarom deze ogenschijnlijke onbesuisde aankoop?

'Mijn pensioendatum was in aantocht en ik was als de dood om mij te gaan vervelen! Net als veel mannen op deze bepaalde leeftijd greep ik terug naar mijn jeugd waarin mijn vader de trotse bezitter was van een Corvaire. Als achttienjarige kreeg ik keurig toestemming van mijn toeschietelijke vader om zijn ijsblauwe bolide mee te nemen naar feestjes.'

Hoe voelde je als achttienjarige jongen achter het stuur van deze Amerikaanse bak?

'Als een koning want deze auto had een turbomotor die begon te gieren als een straaljager als ik hem op z'n staart trapte. Bij de stoplichten was ik altijd als eerste weg en dat vervulde mij met trots. Eens te meer omdat ik

hiermee de blits maakte bij mijn verkering Annemiek!'

Droomde je toen al van je eigen Corvaire?

'Toen nog niet. Ik had ook niet het voornemen om er later zelf een aan te schaffen. Het was in die tijd al een te dure auto en bovendien had het nog niet de status van een oldtimer.'

Waarom veranderde je van mening en kocht je toch een Corvaire?

'Ik was altijd weg van oldtimers en eind jaren '80 kocht ik voor een heel schappelijk prijsje een MG 1300 uit 1967. Met dit karretje wakkerde mijn innerlijke vuur voor oldtimers eigenlijk weer aan.'

Weet je nog hoe het voelde toen je in 1995 voor het eerst sinds lange tijd weer achter het Corvaire stuur zat?

'Ik stapte onmiddellijk terug in mijn jeugd. In een split second voelde ik me weer dat jochie. Mijn liefhebbende echtgenote is van mening dat die jongenachtige bravoure nooit meer is overgegaan sindsdien. Ik herinnerde me ineens ook weer dat mijn vader zijn Corvaire destijds met een woedend hoofd verkocht heeft omdat ik met mijn nogal pittige rijstijl de V-snaar naar de verdommenis had geholpen.'

Wat voor een chauffeur ben jij?

'Ik ben altijd een pittige rijder geweest. Zelfs toen ik af reed trapte ik hem behoorlijk op z'n staart. Mijn examiner adviseerde me na het behalen

van mijn rijbewijs om het vooral wat rustiger aan te doen.'

En heb je woord gehouden?

'Tot de dag van vandaag niet. Ik hou er gewoon niet van om te sukkelan in het verkeer.'

Wat is je hoogste boete geweest?

'Ik heb hooguit een keer een boete gehad voor fout parkeren. Op te hard rijden ben ik nooit betrapt, hetgeen absoluut een geluk is.'

Was die eerste Corvair je droomauto?

'Nee, ik was eigenlijk uit op een early zoals mij vader had. Een kennis die regelmatig naar Amerika afreisde om Amerikaanse auto's te importeren, heeft uiteindelijk de late-one voor mij meegenomen, omdat het een "harde" auto was. Maar ik was er wel heel blij mee. In de nazomer van 1995 kwam hij in een grote zeecontainer binnen. Dat was in Mijdrecht waar ik vol spanning stond te kijken hoe de zegels van de container werden verbroken en hoe mijn karretje voor het eerst de wielen op Nederlandse bodem zette.'

Mocht je hem gelijk meenemen?

'Nee jammer genoeg niet. Hij moest eerst worden ingeklaard en officieel gekeurd worden. Het bleek dat de koplampen niet voldeden aan de Europese normen. Dit moest worden aangepast en na twee weken kon ik hem ophalen. Hij reed meteen als een zonnetje. Echter voor korte duur want toen

brak er een kleptuimelaar.'

Is het nog goed gekomen met deze eerste Corvair?

Mijn vrouw eiste dat ik de motor volledig zou laten reviseren, anders zou ze niet meer instappen. Dat heb ik toen maar laten doen want ik vind het toch wel erg gezellig als mijn meisje naast me zit in de auto.' In 1998 ben ik ook gelijk lid geworden van de Corvair Club. Een verstandige keuze want naast de praktische en technische informatie die ik ontvang, beleven we samen ook heel veel plezier aan Corvair meetings en oldtimer ritjes.'

In wat voor een auto rijdt jij dagelijks?

'In een Toyota Yaris en Prius. En als ik heel eerlijk ben, rijden die stukken comfortabeler.'

Maar waarom dan toch die Chevrolet Corvair?

'Het is een hobby. Ik hou van het werken aan mijn Amerikaanse droombak en het is het gevoel van het ouderwetse autorijden.'

Wat bedoel je precies met dat ouderwetse autorijden?

'Ik doel vooral op het heel erg alert auto rijden. Terwijl ik het gaspedaal indruk ben ik constant en consequent bezig met het luisteren naar alles wat er in de auto afspeelt. Elk reuteltje, elk zoemertje. Ik weet hoe de auto moet klinken en op het moment dat het maar enigszins verandert, schakelt mijn hoofd mee. Dat is het leuke aan rijden in een klassieke auto. Het is een totaalbeleving, het een zijn met het apparaat waarvan ik in vervoering kan raken.'

Ik verwacht daar heel veel mooie Corvairs te zien in alle soorten, maten en uitvoeringen en als mijn portemonnee het toelaat, koop ik er wellicht zomaar nog een.'

Wat voor eentje zou je dan nog eens willen? 'Dan wordt het een early cabrio met een turbomotor van 180 pk. Ik ben kortom bang dat ik er tot het eind van mijn dagen mee bezig zal zijn. Ik weet dat in Amerika een vrouw zich heeft laten begraven in een Corvair en dat vind ik best een geestig idee.

Zelf zal ik dat echter nooit doen want ik gun mijn Corvair aan een volgende berijder'. . . . .

Is het een dure hobby?

'Ja, als je het goed wil doen is het een dure hobby. Ik ben bang dat ik het niet goed genoeg doe want in principe moet je de waardevermindering van een auto elk jaar weer terug in de auto stoppen. Dat is eigenlijk de enige manier om hem goed bij te houden.'

Zal er een ooit tijd komen dat je afscheid neemt van de Corvair?

'Op het moment dat ik door wat voor oorzaak dan ook niet meer in staat ben de auto te berijden, gaat ie de deur uit.'

Wat wil je nog allemaal met je bolide doen eer het zover is?

'Ik wil de koets nog een keer helemaal onder handen nemen en dat houdt in dat ik de slechte plekken wil verwijderen en dat het spuitwerk opnieuw moet gebeuren.'

Hoeveel tijd geef je jezelf daarvoor?

'Nog heel wat jaren hoop ik. Wellicht stop ik pas echt als ik mijn rijbewijs op hoge leeftijd moet inleveren.'

Wat zijn de plannen in de nabije toekomst? 'Mijn vrouw en ik reizen deze zomer af naar Amerika voor de Corsa Convention in Sturbridge, Massachusets.

